

vesa?» Si en pols se tornà, am pols fou fet: som fills de la terra.

En conseqüència, pera obtenir en l'home, com en tots els animals i plantes, un desplegament de ses energies, convé posar-los d'acord amb el medi que ha presidit a sa naixença i al desenrotllament dels seus passats: al forçar-lo, al violentar-lo, s'assequen aptituds tal volta magnes. Molts animals selvatges perden en els jardins zoològics la facultat de reproduir-se; molts vegetals se tornen esterils quan sels cultiva; plantes que a marina són de fulles espesses i carnudes, les tenen velloses i seques trasplantades a llocs calents i arids; altres, quals flors encisaven, se gasten inutilment en fullaraca. Sembla com si tots els essers podessin patir d'anyorança.

D'acord l'individu amb el medi, totes les seves facultats s'aixamplen i alcança aixís una plenitud de vida: *physica* i *moralment*, l'home és més home. Com respira millor, com millor bat son cor, com més sa carn és forta, més actiu és i més sensacions omplen sa consciència: son *jo* creix i busca exteriorisar-se; com més viu, més desitja viure; com més creix, més anhela creixer; com més augmenta, més tendeix a expandir-se, a aïmar, a donar-se. La vida, segons diu bé en Guyau, no s conserva, com el foc, sinó comunicant-se.

Respectem, doncs, i estimem el medi; i si quelcom volem fer, treballem en perfeccionar-lo. Suprimim els convencionalismes, les hipocresies, les mentides, totes les impureses de la terra, tot lo que s'oposa al lliure desenrotllament de l'individu i de la col·lectivitat; obrem segons siguem i no com ens vulguen fer ésser: que ls bascos sien bascos i els catalans catalans; i ja que hi ha una llengua nostra, sigui ben nostra, sense ingerències que la desterrin i ns amordacin; i ja que hi ha costums nostres, siguin ben nostres, sense forasters que ns imposin les llurs; i ja que hi ha lleis nostres, siguin ben nostres, sense juristes que les corrompin. Les ventades del Mig-dia ns abrusen: oregem-nos am les brises pyrenenques.

Pera lograr aquest objecte, tots els sacrificis són curts i totes les energies poques. De tot l'ambit de la nació nostra ha d'esclatar, indomit, un mateix afany de deslliurança: convé fer feina.

Per això, nosaltres, a l'entrar avui en l'estadi de la premsa, essent de Catalunya, n'usem la parla. Al fi i al cap, en ella traudim, a l'estudiar-los, els llibres estrangers; en ella pensem i parlem entre nosaltres; en ella tenim les juntes i en ella assis-